

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

20. avgust 2023

NEDELJA	20. MED LETOM
20.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Justino in Jožeta Veber ter Janeza Pohole, obl. 10.00 za +Ivana in Anico Grebovšek
Ponedeljek	Pij X.
21.08.	19.00 za +Franciško Krajnc, obl.
Torek	Devica Marija Kraljica
22.08.	19.00 za +Mirana Grebovšek, osmina
Sreda	Dan spomina na žrtve totalitarnih in avtoritarnih režimov
23.08.	19.00 za +Marijo Cokan
Četrtek	Jernej, apostol
24.08.	19.00 na Pernovem za +Mirana Cokan, obl.
Petek	Ludvik
25.08.	19.00 za +Ludvika Rehar
Sobota	Tarzicij
26.08.	15.00 poroka z mašo
NEDELJA	21. MED LETOM
27.08.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za rajne Škrinjarjeve, obl. 10.00 za +Antonijo in Rudija Verdel, obl.

20. NEDELJA MED LETOM

Evangelij dne 20. 8. 2023
20. nedelja med letom

»O žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro (Mt 15,28).

EVANGELIJ

Jezus hvali vero poganske žene

Iz svetega evangelija po Mateju ([Mt 15,21-28](#))

Tisti čas se je Jezus umaknil v tirska in sidónska pokrajina. In glej, prišla je kánaanska žena iz tistih krajev in vpila: »Gospod, Davidov sin, usmili se me! Moja hčer zelo mučijo hudobni duhovi.« Vendar ji ni odgovoril niti besede. Tedaj so pristopili njegovi učenci in ga prosili: »Odpravi jo, ker vpije za nami.« Odgovoril je in dejal: »Poslan sem le k izgubljenim ovčam Izraelove hiše.« Prišla je, padla predenj in rekla: »Gospod, pomagaj mi!« Odgovoril ji je in dejal: »Ni lepo jemati kruh otrokom in ga metati psom.« Ona pa je rekla: »Tako je, Gospod, pa vendar tudi psički jedo od drobtin, ki padajo z mize njihovih gospodarjev.« Tedaj je Jezus odgovoril. Rekel ji je: »O žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš!« In njena hči je ozdravela tisto uro.

SE TUDI TEBI ZDI BOG GLUH ZA TVOJE POTREBE?

Mater ali očeta, ki se res bori za svojega otroka, vedno občudujemo. Tako je tudi z ženo iz današnjega evangelija, ki je Jezusa skorajda prisilila v to, da pozdravi njeno hčer. To je storila njena vera.

Vprašujem pa se: Kaj bi v tem trenutku, v katerem se je znašla ta žena, storil jaz? Verjetno bi se zgrožen obrnil in bi užaljen odšel godrnjaje sami pri sebi: »Ali je to način nekoga, ki se razglaša za prijatelja revežev in stiskanih, da tako ravna z ljudmi?« Kanaanska žena ne stori tega. Je popolno nasprotje zamerljivega človeka, ki je zlahka užaljen. Kaj torej stori? Približa se Jezusu, pade predenj in pravi: »Gospod, pomagaj mi!« Na zavrnitev odgovori s še bolj gorečo prošnjo in pričakovanjem.

Jezus jo že tretjič zavrne. Trda beseda: Otroci so Abrahamovi potomci, psi pa so pogani. Vsakdo bi se v tem trenutku nemudoma zagrenjen umaknil. Toda kanaanska žena tega ne stori. Z vsako naslednjo evangeljsko vrstico samo še raste.

Tista žena je postala »vernica«, ena prvih vernic, ki prihajajo iz poganškega sveta; ona je pionirka krščanske vere. Ona je naša predhodnica.

Če bi jo Jezus uslišal na njeno prvo prošnjo, bi prejela le dar ozdravitve hčerke. Njeno življenje bi teklo dalje s kakšno težavo manj. A vse bi se končalo tam in končno bi tako mati kot hči umrli, ne da bi za seboj pustili kakšno sled. Tako pa je njena vera rasla in se prečistila tako zelo, da je iz Jezusovih ust izvabila čudoviti vzklík navdušenja. – Kakšna vera!

Koliko stvari nas uči ta preprosta evangeljska pripoved! Eden najglobljih vzrokov trpljenja za vernega človeka so neuslišane molitve. Več tednov, mesecev, morda celo let smo molili za neko določeno stvar. Toda nič. Bog se je zdel gluhi. Kanaanska žena je tu kot vzornica in učiteljica vztrajne molitve.

Kadar vztrajno molimo, se stvari začno dogajati.

Po: E. Mozetič

Cerkev vabi k stalni molitvi za naše drage, ki jih je prizadela bolezen. Molitev za bolnike ne sme nikoli manjkati. Nasprotno! Še več moramo moliti, tako osebno kot v skupnosti. Spomnimo se na evangeljski prizor o kanaanski ženi (prim. Mt 15,21-28). Poganska žena je. Ne pripada izraelskemu ljudstvu. Poganka je, ki Jezusa prosi, naj ozdravi njeno hčer. Jezus pa, da bi preizkusil njeno vero, najprej trdo odgovori: »Ne morem. Najprej moram misliti na izraelske ovce.« A žena ne odneha – Mama, ko prosi pomoči za svoje otroke, se nikoli ne vda, bori se za otroka! – in mu odgovori: »Ko se gospodarji najedo, se tudi psičkom kaj dá.« Kot da bi mu hotela reči: »Ravnaj z mano vsaj kot s psičkom.« In Jezus ji odgovori: »Žena, velika je tvoja vera! Zgodi naj se ti, kakor želiš (v. 28)!«

V soočenju z boleznijo se zaradi človeške krhkosti tudi v družini pojavijo težave. Vendar na splošno čas boleznij prispeva h krepitvi družinskih vezi. Razmišljam, kako pomembno je otroke vse od malega vzgajati za solidarnost v času boleznij.

Vzgoja, ki hoče zaščititi pred občutljivostjo za človeško bolezen, osiromaši srca. Otroci ostanejo brezčutni do tujega trpljenja, nesposobni soočiti se s trpljenjem in doživeti izkušnjo omejitve, omejenosti.

Kolikokrat vidimo priti na delo – vsi smo jih opazili – kakšnega moškega ali ženskega z utrujenim obrazom, z držo telesa, ki govori o utrujenosti. Ko vprašamo: »Kaj se dogaja?« odgovori: »Spal/a sem samo dve uri, ker se doma izmenjavamo za dežurstvo pri sinčku, hčerkici, pri bolniku, pri dedku, pri babici.«

In nato se dan nadaljuje z delom. Res, to je junaško, to je herojstvo družin! To je skrito junaštvo, ki ga živimo, ko je nekdo bolan, ko to očka, mama, sin ali hči živijo z nežnostjo in s pogumom.

Krhkost in trpljenje naših najnežnejših in najsvetejših čustev je lahko za naše otroke in vnuke šola življenja. Pomembno je vzgajati otroke in vnuke v razumevanju te bližine v času boleznij v družini. Ko družina čas boleznij spremlja z molitvijo ter s prisrčno in skrbno bližino svojih članov, to zanje postane šola.

Papež Frančišek

* Prejšnjo nedeljo smo imeli pri vseh treh mašah **nabirko za prizadete v poplavih**. Zbrali smo kar lepo vsoto: 723 evrov. Od tega je bilo na pobudo Župnijske karitas Luče že nakazano 400 evrov družini iz Luč, ki jim je plaz popolnoma zasul hišo in jim je ostalo samo to, kar so v tistem trenutku, ko so pobegnili iz hiše, imeli oblečeno.

Ostalih 323 evrov bo tudi nakazano na Karitas.

* **Dobili smo še tole prošnjo:**

S Škofijske Karitas Celje se obračajo na župnike, da bi v svojem okolju osebno in v oznanilih nagovorili in povabili kmete **k donaciji krme za živali**. Kdor ima kaj viška, je naprošen, da pomaga kmetom na prizadetih območjih, ki nimajo s čim nahraniti svojih živali. – Prosim, da o tem obvestite tiste, ki bi morda lahko na ta način pomagali. Koordinator akcije je generalni tajnik Škofijske Karitas Celje Matej Pirnat (051 658 133).

